

мускалитѣ, па гледай и менѣ, какво нѣщо ще изкалъпя. И съ тия думи бай Ганю дигна единия си кракъ и стъпи на оградата. . .

— Ти само гледай. . .

Подигна се, тури и другия си кракъ, изправи се, прекръсти се и извика:

— Гледай. . . Яла Боже помози. . . Хопъ! — и се хвърли въ въздуха, изкриви краката си на кравай и бухъ! срѣдъ басейна. Снопове вода прѣснаха нагоре и се посипаха по главитѣ на вцепенитѣ отъ очудване нѣмци; вълнисти кржгове отскочиха отъ центъра къмъ краищата, прелѣха задъ басейна, хлѣтнаха пакъ назадъ, и когато водата полирѣ нѣколко минути се утаи и избистри, тия, които бѣха въ банята, виждаха уморителнитѣ движения на бай Ганю подъ водата. Той се повдигна нагоре, спусна си нозетѣ, стъпи на дѣното, изправи се съ затворени очи и запушени уста, изтърси се отъ водата, — пуфъ! и прѣсна вода презъ увисналитѣ си мустаки, — пуфъ! изцѣди водата отъ косата и лицето си, па си отвори очитѣ, погледна ме и се засмѣ:

— Ха, ха, ха. . . а? Какво ще речешъ? . .

Азъ не успѣхъ нищо да река, защото той се пусна хоризонтално надъ водата и почна съ ржце да пляска поврѣхността, почна да плава по „гемеджийски“: плясъ! съ ржката и ритне две текмета. Назадъ; плясъ! съ другата ржка и още две текмета. Цѣлия басейнъ закипѣ. Като че бѣхме подъ нѣкой водопадъ.

— Туй се казва „по гемеджийски“, — извика предъ вълнитѣ тържествуващия бай Ганю; — чакай сега да имъ покажемъ „вампортъ“ на кое викатъ.